

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Murta, 5.—INCA.

Any I

SETMANARI POPULAR

INCA 27 MARÇ 1915

Núm. 13

PAGAMENT A LA BASTRETA

Un trimestre Una pesseta

IMPRESSION DE DIJOUS SANT

PRODIGI D'AMOR...

Era el 14 de Nisán (7 d'Abril) i vilaia solemne de la Pascua.

Les conspiracions de la Sinagoga urdides contra Jesús, amenassaven esclarar. Jesús e-hu sab. Mes per tota venjansa, i an els moments mateixos de tanta fellonía i ingravitut, conceb en sa pensa augusta una idea sublim, excelsa:... Vol donar la darrera prova d'amor!...

—¿Que voleu fer, oh bon Jesús? No vos basten les proves d'amor suprem, que han omplít el vostre apostolat gloriós, restituïnt la vista als cegos, curant els tullits, tornant la vida als morts, il·luminant intel·ligencies, regenerant cors prevaricadors, perdóinant culpes?... ¿No vos basta el cruent sacrifici que a demunt el Gòlgota e-hu de consumar en breu, celebrant els sagnats desposoris d'un amor ja casi desbocat, que ha de redimir al món?—

Oh no! Això encara ès poc per Jesús:

«Sentint arribada ja l'hora que havia de sortir d'aquest món cap al Pare i haguent estimat als seus que vivien an el món, los estimà més fins a la fi». (Joan XIII, 1)

I així fons. Doncs al despedir-se de sos amats, reservà pels darrers moments tot el caudal de son amor inagotable. L'immolació de sa sagrada persona, que an el Calvari havia de consumar-se, no era suficient per assaciar aquell volcà d'amor. Era necessari perpetuar aquella immolació per tots els sitges. Era precis donar-se tot a tots, d'una manera permanent, i convertir-se així en aliment real de l'humanitat assedegada!...

I per això, instituí Jesús el divinal Sagrament de l'Eucaristía, en aquella nit ditxosa, augusta, misteriosa, memorable!....

Les ceremonies del Cenacle de Je-

rusalem, a on Cristo celebrava la Pascua amb sos deixebles, estaven en el punt més culminant. El gran Convit arribava a son terme.

El pensament de que aquella Pascua seria l'última que celebraria amb els seus elegits, omplí la seva ànima de mortal angoixa.

I arribà el gran moment. I el que constitueix les delícies dels àngels, i amb qui el Pare's complau desde l'eternitat, s'entregà als homos, per comunicar-los son còs, sanc, ànima, divinitat...

INSTITUICIÓ DE LA SANTÍSSIMA EUCARISTIA

«Preniu i menjau:—digué a sos deixebles, prenguent en les seves mans un poc de pà.—Aquest ès el meu Còs, que per voltros serà entregat a la mort; feis això en memòria meva» (Mat. XXVI, 26)

«Preniu i beyeu de ell tots:—los di-
gué també.—Aquest ès, doncs, el cal-
lí de la meva Sang, del nou i etern
Testament, que per voltros i per molts
d'altres serà derremada en remissió de
los pecats» (Id. XXVI, 27)

¡Oh Prodigí d'amor! El més gran, el més admirable dels prodigis de Deu, quedava ja realitzat. Un Deu infinitament sabi, no va sobre fer més, ni a un Deu omnipotent i magnànim li quedà més que donar, porem dir ara amb el Sol de l'Iglésia San Agustí! ¡Misteri incomprendible! Però també fet innegable, indiscutible. Ses paraules son terminants; son paraules de tot un Deu, que no pot enganyar-se, ni enganyar-mos: *Hoc est Corpus meum!* *Hic est calix Sanguinis mei!*...

Llavors el cor de Cristo quedà ja satisfet. Llavors quedaren cumplides les seves amoroses ansies. Llavors vegé eternament consagrada la comunió adorable i excelsa del homo amb Deu, de la creatura amb el Creador, amb una unió íntima, perfecta, perdurable, inconfonible! ..

¡Oh prodigi d'amor!...

Penetrem-hi també noltros an aquell august Cenacle. L'Iglésia mos hi convida amb la solemnitat diada del Dijous Sant que s'apropa. Es la gran diada del Senyor. Es la gran festa del amor. Es com un paréntesis de goix en mitj de la tristor característica de la Setmana Santa, en que se commemora el drama de la Passió de Cristo, la pàgina més culminant de l'història de l'Humanitat.

Amarant la nostra ànima de les santes emocions que en aquests dies commourà nostrò cor, no ns oblidem de l'Eucaristía. Ella ès, doncs, la consumació de la gran Obra de Jesús: la Redenció humana.

«¡Oh sagrat Convit, en que's sumeix Cristo i es fa memòria de la seva Passió; l'enteniment s'empl per Ell de gracia i se mos dona penyora de futura gloria! ..» (Liturg.)

Inca 26-5-15.

J. AGUILÓ, PVRE.

Al Crucifix de L'Esperança

¡Oh gentilíssima figura
que dues perfum de l'avior
i en nostre temple la dolçura!
El vostro pit tot ho capture
i escampa arreu so bon olor.

Vosstra mirada bondadosa
na porta'l signe de la pau:
com una fulla blanquinosa
de l'olivera somniosa,
que s'anarborà'n el cel blau.

Jo estim la vostre morenia,
lo vostro llavi sonrient;
estim la llum que vos envia
el finestral quant mor el dia
en les altures de ponent.

La vostra boca sens paraula,
en la frescosa solitud,
és per mon cor mística baula,
és l'abundor d'aquella taula
a ont hi trop mon be perdut.

Vos sou Jesús en la bonança,
que al nostre llavi dau el pà;
en l'amargor sou l'esperança
de'l qui demana'n confiança:
sou breviari casola.

Per Vos floreix l'aufabaguera
en la brancada del portal;
la passió per Vos, austera,
quant cluca'l sol sa clarendera,
descloü s'illada frescoral.

Per Vos refila sempre bella
l'auçell primer una cançó;
a Vos us canta l'aronella
que part demunt vostra Capella
hi té penjat son niu d'amò.
Jo estim l'Imatge venerada
per tots los sigles del passat;
estim la vostra creu signada
per una viva flamarada,
ont el miracle s'ha estampat.

Jo estim la vostra sensillesa,
tota perfume de passió:

Eixa Figura'n sa vellesa,
guarda recorts de ma infantesa,
de quant jo era pètitó.

Estim la llantia que us vigila
tot betegant amb dolç ensis:
com la goteta que oscila
dins una cova mentres fila
el caramull d'un degotic.

Siau, Sant Crist, per nostra terra
l'estrella bella del venir
que en temps de pau i en temps de guerra,
desde lo plà fins a la serra,
en lo cel blau vegem lluir.

Floresqui'n tot vostra dolçura
s'escampi'l balsem del conort;
siau per nos, santa Figura,
plena d'encant i de vellura,
dolça agonía'n nostra mort.

G. C.

5-Juliol-1914

Pensaments serios devant de Jesús crucificat

TRES CLASSES DE GENT

Tres classes de gent hi ha al voltant de la creu de Jesús.

1.er Uns són els que l'han crucificat i l'han fet crucificar cridant i esbarotant, dirigits, atiats i sobornats pels sacerdots i fariseus: no són els més, però són els que fan més soroll; son pocs, i sembla que sien tot lo poble de Jérusalem.

2.on Altres són, devant de Jesús en creu, com el públic d'un espectacle emocionant que'l donen de franc. Cerquen el plaer de les emocions fortes tot patint quelcom en elles com se pateix poc o molt en una representació tràgica. Potser són els més nombrosos.

Avui dia, amb aquest mateix esperit aniria encara nostre poble a presenciar l'execució d'un ajusticiat.

3.er Altres amen i s'interessen per Jesús, però van porucs, desorganisats, aclaperats, escandalisats.

Ferit el pastor, el remat s'ha dispersat. Entre ells, els seus deixebles; entre ells, els malalts que havia curat, el leprosos que havia netejat, els humils que havia socorregut, els ignorant que havia evangelisat. Són molts i molts, probablement, més que els que criden i esbaroten, i no's veuen en lloc, semblen ningú. Es un fet que en dies turbulent també nosaltres haurem pogut observar.

4.rt Alguns poquets, són els valents, els qui'l confessen, els que's fan solidaris amb la creu, els que volen participar en sos dolors i ultiatges. Són sa bona Mare, sa santa Mare, dues o tres dones més i un sol home que sapiguen, Sant Joan. Els homes no estan a l'altura de homos. Són dones les que'l planyen públicament camí del calvari, fou una dona qui li axuga la suor i les escuinades de la cara, i prop de la creu hi veiem dones també. D'home, sols Sant Joan. Al bon lladre li han posat pe: força, i se n'ha sabut aprofitar. Ara s'hi troba bé, és qui veu a Jesús més d'aprop, i ja n'ha rebut la promesa de que avui mateix estarà amb Ell en lo paradís.

¿De quins som nosaltres?

¿Hem estat crucificadors i butxins?

¿Hem estat dels curiosos indiferents?

¿Hem estat dels cobarts?

Lo que és dels valents, dels qui li fan companyia, no ho hem sigut, al menys en les occasions en que pecarem.

Ara, d'aquí en devant...

QUI HA PAGAT?

Algún cop a la taquilla ens donen el billet del tren, i al pagar ens diuen «no, ja està pagat». Com que som persones volem saber qui ha pagat, encara que no més sigui per a dir-li «mercès». Es tan senzill dir una paraula d'agraiment.

Algú ha pagat per mí. Jo'm trobava irremisiblement condemnat, sentenciat per deutes, que jo'm sé. ¡Bon Deu! vaja si jo les sé, que encara els tenc clavats aquí (a la memòria), i aquí (al cor).

No sé com ès estat; sols sé que h'ha anat a l'església, m'he arrambat a un confessionari, i he preguntat: «vull pagar, quan val?» M'han dit que amb una llàgrima i un pare-nostre estava pagat.

Mes jo que sé de cor els deutes que tenia i lo que pujaven i me pregunt ¿qui ha pagat?

Al davant de Jesús crucificat reb la resposta. Jo sé qui ha pagat. I de quina manera.

Contra de mi s'alsava el látigo i mirant l'espatlla de Jesús veig que ha caigut allà.

Contra mi s'acostaven els claus del suplici mirant els peus i mans de Jesús veig que s'han anat a clavar a ells.

Contra mi avansava amenaçadora la llança de la venjança i mirant al costat de Jesús veig que la llançada Ell l'ha rabuda en lloc meu.

I ara jo'm trob camí de salva-ió, amb el billet pagat.

¡Qui ha pagat!... lo menys que puc dir a Jesús, si som una mica persona ès... ¡mil mercés!

DE COM LA VERGE SANTÍSSIMA ALIVIAVA A JESÚS AMB SA PRESENCIA

La presencia de la Verge, dreta, prop de la

creu aliviaava a Jesús de moltes maneres.

1.er Contribuint a la rehabilitació de Jesús. Jesús, l'ajusticiat, no era com els altres ajusticiats, escoria de la societat i abandonats de la família. Allà estava sa mare que no se'l mira no com un fill culpable, sinó amb la veneració que deu mirar-se a un Martir, a un Redemptor. Això ho diu la Verge Santíssima amb ses mirades i amb son posat millor que podria dir-hi en paraules:

2.on Inclinant a compassió a tots els presents. Alguns se'n sentiren el cor trencat. Alguns se'n sentiren quelcom trubats. Jesús, per la presencia de sa Mare, rebé algun ultratje menos, alguna compassió més. Encar avui la consideració de la Verge dreta prop de la creu estimula la nostra compassió, precursora de la contrició.

3.er Donant esperit als cobarts, amb son exemple. Quan Maria digué «vaig allà», Sant Joan se cregué obligat a acompañar-la, les sanctes dones no volgueren tampoc deixar-la, i en el poble entre'is amics de Jesús, comensà a enmanar-se algun coratje que si no salva la vida de Jesús, ha de fer profitosa sa mort.

4.rt María amb sa companyia, dreta al peu de la creu, portava al pensament de Jesús el consol de contemplar allà la fidelitat, la fortalesa, la caritat, la prudència de la naixenta iglesia, que té a María per mare, que per Ella està personificada en el Calvari.

¡Allà tenim la nostra mare! ¡No gosem! ¡Quan podré mirar-lo amb serenitat!

¡Si encare portàm les mans tacades de sang..!

IMPRESSIO DEL CENACLE (1)

Jesús aquí, en el Cenacle
consagrava el Pa y el Vi:
—aquí ès el lloc del miracle
més gran del Amor diví.—

Aquí, al pit que bategaya
ab dolsor de sol qui's pòn,
el deixeble el cap tombava
d'un ram d'amorosa sòn.

Aquí, a l'estancia mateixa,
que dols fora combregar!
més ai! l'infeu no ens deixa
ni tan sols ajonoyer.

El que fou primer sagrari
resta avui ¡Oh desconòrt!
més trist que el mateix Calvari...
I adoram muts, com la mort.

Maria Antonia Salvà.

(1) La sala del Cenacle està encara en poder dels turcs qui el deixen visitar, però sense permetre dins ell cap acte de adoració o manifestació de pietat.

NOTA DEL DIA

El llamado problema del Mediterráneo ha vuelto á surgir en el tablero de la política internacional, á consecuencia de la acción de la flota anglo-francesa en los Dardanelos. La prensa por tal motivo se ocupa de la posible ruptura del *statu quo* del mar latino, que con razón se ha llamado lago británico y

que está en vías de convertirse en mar esclavo, y á este propósito suenan los nombres de Gibraltar y Tanger.

La posición de Tanger, clave del asunto marroquí, y la cesión de Gibraltar a España, solucionaría el problema que nos da derecho á compartir el dominio del mar de nuestra raza; mas tenemos que cualquiera sea el resultado de la lucha entre los titanes empeñada, no pasará de ser para nosotros, píquemos, mera aspiración sentimental, la de salvar nuestros intereses en África y en el Mediterráneo. Si vencen los aliados, seguiremos yendo en pos de ellos al estilo portugués, y si triunfa Alemania, incapacitadas Francia e Inglaterra, pasará la tutela á los germanos que indiscutiblemente predominarán en Marruecos, adueñados del Estrecho.

Y no se achaque tal hipótesis á pesimismo patriótico, que, dados los tiempos que corremos, sería el mínimo de *salpicaduras* que nos llegara de la universal déblâcle.

F. MARTE.

DE "LE CROIX,"

Monseñor Cenez, obispo titular de Nicópolis y vicario apostólico del Batusoland (África del Sur) ha entregado al Papa en una reciente audiencia, una carta del rey de los Besutos. Cuya traducción es la siguiente:

Matsieng, 26 Mayo 1914

Santísimo Padre

Jo os saludo.

Desde hace algún tiempo, con verdadera satisfacción he sabido que Monseñor Cenez, obispo del Batusoland se proponía hacer una visita a la Ciudad Santa, con tal motivo he me sentido empujado por el más vivo deseo, a escribir esta corta carta a Vuestra Santidad.

«Santísimo Padre, Muy bien sé soy el más ínfimo y más indigno de todos vuestros hijos sin embargo animado por la gran afición de un padre en vez de sus hijos, afición que le impide rechazar hasta al más desheredado, os pido con toda la sencillez de un hijo postrarme a vuestros pies y deciros: «Jo os saludo».

Permitidme, os lo suplico, deciros que desde hace cuatro años, por un favor insigne de Dios, oí su llamamiento y a él acudi, y desde entonces soy católico de la manera más milagrosa.

Y desde mi conversión he sentido tal bienestar y alegría que no conocía antes y de lo que soy indigno, de suerte que me siento incapaz de agradecer dignamente al Señor Dios su bondad para conmigo.

Santísimo Padre, permitidme deciros aun, que en este país que por un secreto designio de Dios gobierno, compruebo que la obra de los religiosos Oblatos de María Inmaculada comenzada en tiempo de mi abuelo se desarrolla de una manera sorprendente.

Tengo grandes deseos de permitir la fun-

dación de templos en todos los lugares que se consideren útiles, pero el campo es extenso y los obreros son aun poco numerosos.

Muy Santo Padre, humildemente os suplico envieis sacerdotes.

Perdonad Padre Santo, si hago una súplica más, la del socorro de vuestras plegarias y de vuestra bendición para mí y mi pueblo, para que Dios en su misericordia lo conduzca al verdadero camino.

Tal, es mi ruego y mi plegaria.

Permitid me llame de Vuestra Santidad hijo respetuoso.

N GRIFFITH L MOSHOESHOE
Gran Jefe de los Besutos.

Por la traducción, Antonio Socías.

CONCERTS TORRANELL

An el Teatre principal de Palma els dies 19 i 21 del corrent, donà els dos concerts anunciats el notable artista musical, D. Antoni Torrandell fill de nostre Ciutat.

Hem tengut ocasió d'enterar-nos-ne d'ells per la premsa palmesana i en ella hem notat una completa uniformitat en asegurar que foren un exit.

No poria menys de ser així, tractant-se del nostre compatrioti, que, vençent dificultats i caminant sempre avant, ha merescut arribar en la seva carrera al altçinal de glòria, a on sols hi arriben els que lluiten constantment pel seu ideal i en saben surtir victoriosos.

Amb aquets dos concerts, heurà conseguit el Sr. Torrandell a Mallorca un gran triomf moral; heurà demostrat tenir ben consolidat el seu tècnicisme en el piano i ben desenvolupades les seves excel·lents dotes de compositor exquisit.

La Veu d'Inca se compta en enviar-li la més entusiasta enhorabona, tot desitjant-li nous triomfs en la seva carrera musical.

Noves de Mallorca

PALMA

Sobre el projecte de l'instalació del telèfon per tot Mallorca, i del que per la seva importància mos n'hem ocupat en aquesta secció, hem de dir qu'el Director General de Correus i Telegrafs ha donat ja ses últimes ordens perquè aquesta instalació se realitzés aviat.

Segons manifestacions del director de la Central de Palma, començarà a instal·lar-se en els pobles aont ja hi hagi telegraf.

Ha quedat ja redactat el programa de les festes religioses del prop-vinent Centanari de Ramón Lull.

Per la seva importància hem feim un breu extracte.

Dia 25 de Juny.—Se començarà una solemne novena a l'Església de S. Francesc.

Dia 29 de Juny.—Comunions generals en la Catedral i totes les demés esglésies de Mallorca.

Dia 3 de Juliol.—Festa solemne en dita

Iglesia. Oficiarà de Pontifical un Senyor Bisbe i predicarà un altre senyor Bisbe. Se cantarà la gran Missa del Papa Marcelo. Al capvespre, benedicció i colocació de la primera pedra de la Cripta pel sepulcre del Beat.

Dia 4 de Juliol.—Festa solemne en la S. I. Catedral a on oficiarà de Pontifical un Prelat i predicarà també un altre Prelat. Al capvespre, una gran processó que surtirà de la Basílica cap a S. Francesc desfilant per devant el sepulcre del Beat.

Per aquests festeis s'han constituides commissions especials.

S'ha projectat també celebrar un Certamen Catequístic, i ademés algunes Peregrinacions als llocs relacionats amb la vida de Ramon Lull, com son Miramar Cura, i la Real.

SOLLER

Pel confrare «El Soler» mos hem enterat de que la Societat «El Gas» té el projecte de dur al poblet veïnat de Fornalutx suficient caudal electric per facilitar-li alumbrat públic.

S'ha ordenat per dit motiu, que se fes un p'a dels carrers de dit poble, encarregant-se d'això don Juan Consuegra.

Fornalutx estarà d'enorabona si arriba a contar amb tal millora.

Ecos de Ca-nostra

PAN-CARITAT.—Dijous passat se repararen a totes les cases d'Inca, el programa de la festa que s'està preparant pel diumenge del *Angel*, an el Santuari de Santa Magdalena, que publicarem al número vinent. En dit programa e-hi ha un expressiu manifest i convit del Sr. Rector del Oratori, en que fa ressaltar l'objecte i caràcter que tendrà la festa. Ademés e-hi va la lletra de *'Ave Maria de Lourdes'* que s'ha de cantar en la processó de les *Antorxes* que s'ha de fer.

S'han enviades, també invitacions d'aquesta festa a els pobles més circunvecins del Puig i que tanta part prengueren en la peregrinació Franciscana. D'alguns d'aquests pobles es sab que's preparen per aportar-hi un gros contingent, de tot lo qual se fa esperar que serà una festa ben animada i hermosa.

MES CADRIES REGALADES.—D.ª Maria Ignaci Llabrés n'ha regalades també cinc que'n tenia de arreconades, i que bon servici podrà fer al dia de la festa.

Altres personnes en tenen també de ofrides, i si la cosa va seguint un poc més, no importarà ja que'n treguin de manlevades, com s'havia fet en les altres festes, i lo qual duia molts d'inconvenients i perjudicis. S'abverteix de nou, que aniran totes senyades amb el nom de Santa Magdalena i amb el de la persona que les regali, i que aquestes serà les primeres que tendrà dret a usar-les sempre que vulguin.

LA PROCESSÓ.—Enguany, com ja's va fer l'any passat, la processó del *Dijous Sant*,

sortirà mitja hora més tard, a les 5 i mitja, que lo que s'acostumava, amb el fí que la fosca la trobi encara enrera, per obligar i acostumar als homos, que a ella assistesquen, a dur llum, per resaltar així més esplèndida i ordenada.

El gust del Sr. Ecònom és, idò, que tots els qui assistiran a la processó portin, si pot ser, ciri o llum.

PRIMERA COMUNIÓ SOLEMNE.—Amb sa mateixa solemnidat dels anys passats, i després d'una cuidadosa preparació, feta pel Sr. Ecònom de nostra parroquia, se fé diverses passat sa primera Comunió solemne dels infants, amb número de 85 nins i 86 nines. Acabada la Comunió i enrevoltats, tots a la pica bautismal, se va practicà la renovació de les promeses del Sant Baptisme. Acte conmovedor que fé arrancar moltés llàgrimes de no poques personnes que presenciaren aquest acte. Dava goix tot aquell dia veure a tants de nins i nines, ben enllistits, i amb cara de Pasco, que atravassaven els carrers i places de nostra Ciutat per anar a visitar i demanar perdó als seus parents i conegeuts. ¡Deu fassa que la seva innocència i alegria no s'acabi mai!

NOMANAMENT.—En virtut del Reigament de la Llei de reclutament es estat anomenat professor de primera ensenyansa del Regiment que guarneix aquesta Ciutat, el Sargent D. Pere Vidal, el qual felicitam per tant merescuda distinció.

CAPERUTXES.—Pareix que alguns catòlics dessitjosos de donar més importància i caràcter a les funcions Setmana Santa, en guany, volen introduir la costum d'assistir-hi vestits de caperuixa.

Ja que nos falta lloc i temps per fer un article sobre la significació de les caperutxes, diguent-ne, aiximeteix, dues paraules.

La gent pagesa que no ha vist més caperutxes que les que surten a la funció del via-crucis predicats, (dotze sermons), tenen l'idea que les caperutxes signifiquen els soldats de la Sinagoga que perseguia el Bon Jesús, i així es despren de les cordes i cadenes en què'l menen fermat en tal funció.

Mes, les caperutxes que van a les processons de setmana Santa, tenen un'altra significació ben distinta: són *habits de penitència*, que primer s'anomenaven *sacs de cilici*.

En moltes poblacions de cristianisme és molt antiguissim això de assistir penitents a les processons de setmana Santa, coberts de vesta de mortificació. En algunes epoques anaven desnus de cinta amunt, assotant-se publicament fins a desramar sang, cosa que tengué que prohibir la Iglesia per evitar els abusos que s'hi havien introduïts.

Les persones que vegen les caperutxes a les processons, ara qui comensen a Inca, devien acostumar-se a mirar-les com a penitents; i res hem de dir an els que duguin l'*habit de Penitència* que massa sabrà l'esperit de penitència i compunció en que devien portar-se a unes solemnidats tant fonamental religioses i paüiques.

FUNCIONS RELIGIOSES

A SANT FRANCESC

Dia 28, Diuengen de Rams, a les 9 i mitja, bendició de rams, processó i missa solemne cantant-se la *Passio*.

Dia 1.er d'Abril, Dijous Sant, a les 8 i mitja, missa amb comunió general i processó al Monument. El poble cantarà la missa i els himnes del santíssim. A les tres del capvespre Matines i Laudes. Mentre passi la processó es cantarà a quatre veus el *Misserere* i alguns himnes litúrgics. A les 10 i quart de la nit, exercisi de l'Hora Santa amb plàctica,

meditació i cant.

Dia 2, Dijous Sant, a les vuit comensarà l'ofici del dia, es farà la adoració de la *Santa Creu* i demés funcions de rúbrica. A les 7 del vespre, Exercisi de la Soledat de Maria amb plàtiques i cant.

Dia 3, dissapte Sant, a les 7 i mitja bendició de foc i demés funcions del dia. A les 9 se cantarà la missa de gloria i es darà la sagrada Comunió als faels.

Dia de Pasco, a les 7, missa solemne amb una plàctica breu.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostre mercat			
Bessó	a 87'00	el quintá.	
Blat	a 23'00	la cortera.	
Xexa	a 23'50	i d.	
Sivada	a 10'50	id.	
d. forastera	10'50	id.	
Ordi	a 10'50	id.	
id. foraster	a 10'00	id.	
Faves pera cuinar	a 27'00	id.	
id. ordinarias	a 19'50	id.	
id. per bestiá	a 19'00	id.	
Blat de les Índies	a 17'50	id.	
Fasols	a 36'00	id.	
Monjetes de confit	a 48'00	id.	
id. Blanques	a 45'00	id.	
Siurons	a 00'00	id.	
Garroves	a 05'25	id.	
Safra	a 03'50 s'unsa.		
Porcs	12 a 13		

LA POLITICA ALEMANA

PEL PRINCEP BÜLOW

4 pessetes

Administració de la VEU.

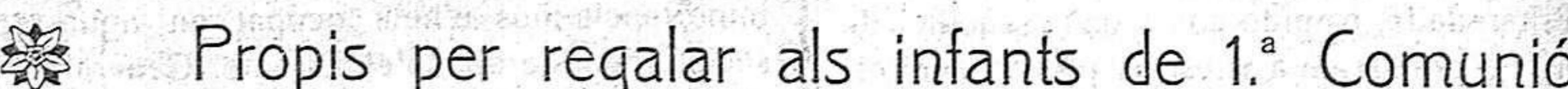
Imprenta de Miguel Durán Seurina

GRAN ASSOLIT DE DEVOCIONARIS

Una vertadera veriedat de gusts i preus.

Propis per regalar als infants de 1.ª Comunió.

Desde 15 centims de pesseta fins a 8 pessetes l'exemplar

A LA LLIBRERIA DEL CARRER DE SA MURTA

PLANCHADO

ALEMÁN

Se lavan y planchan, **Cuellos, Puños y Camsas** Preferimos se entreguen las prendas sucias o sea sin lavar

Precios

Cuellos todas las formas a 10 céntimos uno.
Puños id. id. a 10 céntimos par.
Camisas de 20 a 40 céntimos según forma.

Sucursal en Inca=Sastrería y Camisería de **FORENCIO PRAT**=Mayor, 6, 8, 10=P. del Sol, 1 y 2,